

ד"ר מושינבטון

זאב בלעזר, כתב, "על המשמר" בארז"ב

מאז מלחמת לבנון מתייחסים מעצבי המדיניות בווישניבטון ברצינות גוברת לדעותיה של סוריה על תהליך השלום בין ישראל למדינות ערב. משבר הפלת המיגים רק חיזק השקפה זו של ווישניבטון.

משל ריינן מתחיל, בלא רצון, להתייחס ברצינות להשקפה סוריה על תהליך השלום בין הערבים לישראל. מאז הפלת המיגים חזרה וסוריה, לכל הפת המתיחות בין שתי המדינות — חסין — יש "ממרים" רבים.

אין תזוזה

בתהליך השלום

כמה ימים קודם לכן חזר הטייטלדורפטרטנט וישראל את עמדתה הישנה של אה"כ אשר לפיה חל עקרון הבסיסה בהחלטת מועצת הביטחון 242 גם על רמת הגולן. אשר סופחה על-ידי ישראל רשמית בשנת 81. האמריקנים מעולם לא קיבלו את הסיפוח הישראלי של רמת הגולן. הדעת הטייטלדורפטרטנט, שכנה בעקבות שיחותיו של מרסי עם אשר ברמסקי, התפרשה כחלק ממערכת מתמשכת להשיב גישה חזיתית יותר מצד סוריה לתהליך השלום ביוזמת ארה"כ. לדעת המזל לא נראה שבתהליך השלום חלה תוחל כלשהי. מרסי חזר להשיגטון אחרי סיום של שבועיים במחלוקת בלי שהשיג התקדמות כלשהי בהכשרת הקרקע לשיחות ישירות בין הערבים ובין ישראל.

שתי הבעיות הגדולות המזוהות במשולב בפני שיחות מסוג זה נותרו ללא פתרון. לא השגנה התקדמות במאמצים למצוא פלשתינים אמנים שלא משוררת אש"ף, שיהיו מוכנים להשתתף במשלחת ירדנית-פלשתינית משותפת, ואחיה ייערכו השיחות עודנו לזוט בעולם. ווישניבטון עדיין אינה סבורה שבריה"מ מכונה למלא תפקידים והדדיות בין מצעצותיה על הפחתת העוינות וההרס בין ריינן וגורבאצ'וב בעקבות ערירת ההיססה בין ריינן וגורבאצ'וב בזמנה ברם מקידים אמריקנים טוענים כי תהליך השלום עודנו חי, אפילו אלה חיים של ויכוח. האמריקנים קיוו להביע לפחותי חשיבות בסוף השנה הזאת. באחרונה אפילו חשו כשהתקדמו רבות בשלום. שירי עם ישראל, לדברי שולץ ירדן כבר קיבלה את ההחלטה הזאת. משגשג על התקדמות האחרונה בין סוריה לבין ירדן, חשבי שרה"תוחין כי, בסוף, מתפתחות

לסוריה ברצינות

לכשר הקשחה בעמדתה של ירדן.

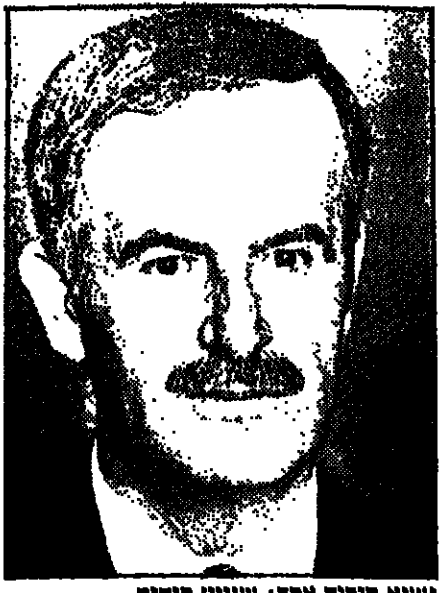
מזכיר המדינה שולץ: שיחות פירות...

שוויין אסטרטגי עם ישראל

אסר עשוי למלא תפקיד חשוב בתהליך השלום, אם ירצה בכך. אך מומחים אמריקנים טוענים כי עדינו נהרץ ברעתו להשיג מה שהוא קורא, "שוויין אסטרטגי" עם ישראל, כשרם יילך כחיון. זה לדברי מקידים אמריקנים אין המדיום גם מאמנים שממשלת האחדות הלאומית — או לצורך זה, כל ממשלה אחרת בישראל, תהיה מוכנה לשלם מחלק כלשהו של רמת הגולן טעם יושג. "שוויין" כזה, מביא זה צוברים הסורים נשק ומאמצים אסטרטגיה של חזקת צבאם בכוננות מלחמתית.

הסורים צויירו מחדש על-ידי הסובייטים בנשק רב, מאז המלחמה לבנון בקיץ 1982. המשקשים האמריקנים המימדיים כי סוריה כיום הרבה יותר חזקה משהייתה בעת מלחמת לבנון. גם ישראל התעצמה מאז המלחמה על-ידי שיפור הטכנולוגיה הצבאית שלה. במלחמה שתתנהל בינה ובין סוריה בלבד, תספוג רמסק שוב מלחמה משפילה.

אך ישראל תעשה, לדעת האמריקנים, בחוכמה אם תמנע מעימות כלל כזה. זו תהיה מלחמה, אשר בה תנצח ישראל, אך במחיר גבוה יותר. אסר מומחה אמריקני, בצינון ישראל תמנע אכזריות רבות. כן תאבד כמות עצומה של ציוד צבאי יקר, לרבות טנקים, רובאים וימיט משוריינים ומטוסים, אפילו טיסקים. גם ימיט מעטים יגרסו נזק בלי-שוער לחוכנית הברואה באופן הישראלי.

נשיא סוריה אסר: שוויין בוחות...

"שגנה" ישראלית בהפלת המיגים

אך יותר מכל מראיגה את ווישניבטון האפשרות של התערבות סובייטית ישירה. אם הקרמלין יגיע למסקנה שדעתו העצומה בחימוש הסורים עומדת שוב לרשותו, או עלול, כמובן, להביא לעימות בין מעצמות העל.

כל זה מכביר מרוע עושה אה"כ בשבועות האחרונים מאמצים כה רבים בנסיון להפיג את משבר הטילים הסורים בגבולות לבנון. סוריה חזרה טילים חדשים אל האזור הזה, לאחר שמוסטים ישראלים השילו שני מטוסי מיג סוריים בקרב אווירי שנערך ב-79. בנובמבר, המוסטים הסורים נמצאו בכיורו במרחב האווירי של סוריה, אך הטיסים הישראליים טענו כי עשו תנועות "מאיימות" נגד טיסות הבין השיגרותיות שלהם מעל ללבנון. ישראל ביקשה באורח פרטי ממרסי כי ימסור לאסר שהפלת המיגים נעשתה ב"שגנה".

ואולם, תהיה סיבת תזוזת הטילים אשר תהיה, עובדה היא שקדורבילוחאי יישארו עתה במקומם ויהפכו את הטיסות הישראליות מעל ללבנון למסוכנות ומסוכנות יותר. לפי שעה — אסר הפקידים האמריקנים — לא תוכל ישראל לעשות הרבה לשינוי המצב. אסר תהפיק והערעור שוב הצליח להפוך מפתח צבאית, אורכן שני המוטוסים — לניצחון מיליטרי. גם זה מכביר מרוע גובר בימים אלה בווישניבטון יחס הכבד אל המנהיג הסורי.

את המצוקות הכלכליות של ישראל, ההסתדרות רואה בכך משימה חברתית כשהמסורה היא לשנות דפוסי חשיבה. רכזי האכס של בנג'יה חזקו קבועה זו: ברעצם הקמת הקרן יש כדי להצביע על נגמה בדרה המגברת למדיניות הממשלה שמעריפה לפתור את הבעיות הכלכליות באמצעות אכסלה ומיתון. ההסתדרות לא יכולה להרשות זאת והתנועה החברתית עלתה להחליט באכסלה. אותה המסורה היא בהחלט להכריח את הממשלה לשנות את מדיניותה.

סדין אדום עבור הליכוד

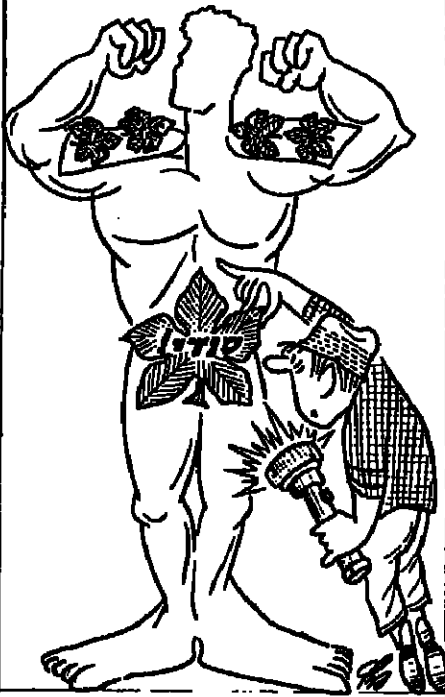
סכר להניח שלמרות הכוונות וההצגות הטובים לא יהיו לקרן חיים קלים. מעצם שיתוכנות להסתדרות היא תהווה סדין אדום עבור קבוצות שונות בליכוד ואנשים ימצאו צורת סיבות טובות לבגוד את ראשי הקרן ואת העומד בעורמה. העומד העיקרי של התהומה יהיה על ראשי האיגודים המקצועיים ואנשי מועצת המועצות. כן אחרון מצפה לכך שגם קבוצות נוספות יתחמו למעגל תומכי הקרן כגון — גימלאים, אנשי אקדמיה ומעסיקים פרטיים. יצויין כי ראשי הממשלה, שמעון פרס, הבטיח בישיבת המועצה הלאומית לליכודי שהממשלה תתמוך את חוקה לקרן וזאת בנוסף לתוך המסור ממסיכונסה בראשון במאי 86 יערך סיכום ביניים לפעילותה של הקרן.

איפה הדגל האדום?

כתחילת הכנס בשמיים התמודדו השניים באולם על שאין לבן יצוג בשולחן הנשיאות. מיר התקצצו למקום דרור מיר, המסירה שקשה כאשר העיר בן-אורון, בתחילת דבריו, כי הדגל האדום נערך מן המקום אל קמץ איש להביא מאחור יתור, וקחה אולי נחמה פורטא דבריו קיסר שאמר כי "בקרן יש משום חזרה מסיירת להסתדרות של הימים והם. מי יודע אולי במשך הזמן יתור גם הדגל האדום למעמרו הקודם לחיוב". אלה אחר, וקחה קטיר על העיתונות

על הפרק מארק גפן

הצבא והתקשורת

גם היום, לאחר שהעיתונות השתחררה מכבלי הסגידה למיתוס, "הסוריות הביטחונית", עדיין מוצג הניגוד, כביכול, בין חובה לאומית לחובה מקצועית. אך החלוקה בין הדוברים לביטחון מצד אחד (הצבא) לבין הדוברים לאינטרס המקצועי בלבד (העיתונות) אינה נכונה

בנקודה זו בטענה שהעיתונות גרמה אז להתפוררות היתר".

גם כאשר התותחים רועמים - המוות מברכות

סוגיה זו חוזרת ותר, לפחות בעיני, יותר מאשר הידין על כך אם מתור לעיתונות להחריע על נכוח וגימלאים בגלל אן מורחלים דומים, גם ביקורת כה לגיטימית, ואין בה כדי לפגוע בתרומת צה"ל, אך וכוהו, ולפעמים חובתה של העיתונות להשמיט את קולה בענייני ביטחון מכריעים כמו המלחמה, היא אחד ההיגשים הגדולים של העיתונות הישראלית. וכות זו לא העוקה לעיתונות על-ידי הממסד. היא נטלה אותה לעצמה, חזר עמידה נגד הרעשה איטלית של שרונים ודומיהם אשר עשו מאמץ להשניא את העיתונות על הציבור כהציגם אותה כ"רעל", תוקעת סכין בגב האהמה ה"לוחמת", "מסייעת לאויב" וכו'.

זהו שני מהותי ביותר באותה מסורת של יחס גומלין בין הצבא לתקשורת. עם מלחמת לבנון בא חזק לסיסמה, כאשר התותחים רועמים המוות (העיתונות) שחוקת, אך עדיין קיים המחסום. נחו לי לרבר על מלחמת לבנון מכיוון התחרות ועל כן ננסה לרווח או לחשוש מה שיהיה, לעיתים תוך גרימת נזק לגרכי הביטחון. יתכן, כי גם זה גורם לגיטימי אצל העוסקים במלאכת העיתונות, אך אני מסתייג מחתוקה כזאת של הדברים לביטחון מצד אחד (צה"ל) — לביכ הפועלים על-ידי אינטרס מקצועיים בלבד (העיתונות). בראיית רחבה וכוללת יותר של אינטרס בטחוני יכולת העיתונות — ולעיתים גם עושה זאת — למלא תפקיד לאומי ורוחני במלאכת הבקורת של שגיאות או מחללים וגם בהתראה פומבית מפני סכנות שקבוצות צבאיות-מדיניות מסיימות.

היו אנשים, כאשר העיתונות הייתה שותפה למיתוס הכסחוני במידה כזאת, שלמעשה מעלה בשליחותה עיתונאית, כל פניה (כמעט) של הממסד הכסחוני להדגש מפרסום וכתה להענות מלאה, לעיתים מתוך התבטלות עצמית כפי הממסד הצבאי והכסחוני-מדיני, שהבחינו מה אפשר לפרסם וכמובן מה טוב לבטחונה של ישראל. לעיתים הגיעו הדברים עד-כך באכסלה לרגנמה אביא רק סיפור אחד על פגישת עם שרה"תוחין משה ריינן עם לפני קבלת שני הנכסומים הראשונים על-ידי נח"ל, במשך שעותיה לחץ ריינן על עורכי העיתונים לקבל את ריישיתו ביצור תהפרסם הידיעה, כלומר, עצם קבלת המוטוסים לא היתה אמורה לפרסום. אי אפשר היה לשמור זאת בסוד, שכן בווישניבטון עצמה עמדו להתפרסם הדורות על-ידי, אך על-ידי "רישיתו" של ריינן חובה על העיתונות לא להפוך את הידיעה לכוהרת ראשית ולא לפרסם מאמר מערכת בגידון. הרישיתו היה מצדווק האמריקנים שחששים מפני רגזון של מדינות ערב ועלכן ידיעה קטנה תפוסת מערך העוכרות. כמעט כל העיתונים קבלו אז את תכנית שרה"תוחין — "האדן", "על-המשמר", "הארץ" למעט "המשמר" בהתייחסות לתקלת המוטוסים ולפגישתו עם שרה"תוחין. "ההסורים והשמיים לתקדיר זו אינם משכנעים" או נפסילת כותרת, "מסורות" כמו, "החשק ועובשו", ברישמה אחרת, האכנסם ורסווייבסקי בגלל ברישמה הסודות הכסחוניים.

דוסטייבסקי ברשימת "הסודות הביטחוניים"

אני שירי ל"אויבי הצנוהה", ואני יודע כי לעיתים היא גם מפילה את העיתונות מלגלות רכבים שחובה למנוע אותם מידעת האויב. אך לעצרי, אני נתקל בהתייחסות של הצנוהה להשיכת לאותה תקופה של, גישה מיתולוגית בעיניי העיתונות, לא יכולתי להניח למשל מה "הסוד" ומה הנזק הכסחוני, שהיה טמון במשפט שנסמך על-ידי הצנוהה במאמר המערכת של "על המשמר" בהתייחסות לתקלת המוטוסים. ארכים כלולין, "ההסורים והשמיים לתקדיר זו אינם משכנעים" או נפסילת כותרת, "מסורות" כמו, "החשק ועובשו", ברישמה אחרת, האכנסם ורסווייבסקי בגלל ברישמה הסודות הכסחוניים.

אם נשוב לריבשית בין עורכי העיתונים לבין חברי המטכ"ל חובה לומר שהתעלן מן נושאים ארספור, וכי גם העיתונות, וכתה לביקורת, שנקיטתם היתה מופקדת בהחלט גם בהתעורר של אלה חז"ל חז"ל שירי בקורא העיתונות והתלזזו על ריבשית, על "החשיפות" על-ידי, המכנה המשותף הנמז ביותר חז"ל חז"ל רצון להתחרות על שוק הקוראים. דבריים, נכונים ונצודקים, אין לעיתונות הישראלית במה להתבטא באותה עיתונות חדשה שיעקיר סיפורי ורכות ושישית כסאח" במלסם ביקורת עניינית. אני

יודע כמה זמן הציבור הישראלי יסבך נחת מעיתונות מסוג זה. מכל מקום קראתי תוצאות סקר שנערך באנגליה שם הביעו רוב הנשאלים הסתייגות מסוג זה של עיתונות, מרמסם הדרוהה חוסר מהימנותם וכו'.

ליכי היה גם עם אותם אלופי צה"ל, אשר ביקשו מהעיתונות לעשות למען הגברת המוטיבציה לשרת בצבא קבע, לא אכנס כאן לפרטים, אך אם מוטיבציה זו נמצאת בירידה הדבר חייב להדאיג לא רק את צה"ל, אלא את ההברה כולה. איני סבור, כי העיתונות יכולה להעיל דברים גם בכלל, אם ישנה ברידה במוטיבציה, דרי שריא, תוצאה של המציאות החברתית והכלכלית במדינה, ולא של תכנית כזאת או אחרת בעיתונים. לא העיתונות יצרה את המציאות, אלא רק משקפת אותה. היא עצמה, גם בדרמה הנכבדת, תהה תחילה של המציאות הזאת.

שום גוף ציבורי אינו אוהב ביקורת

כדברי אחד מאנשי המטכ"ל, בכלנו כסירה אחת, אך לדעת קיסת חלוקת תפקידים בין צה"ל לבין התקשורת. את התפקיד האדיר והקיומי נושא צה"ל כחמין, ואילו התקשורת חייבת למלא תפקיד צנוע בהרבה, אך לא פחות חיוני במשבר הדמוקרטי. לרווח רוח אמין לבקר ולפרש, ולעיתים גם להעריץ, אינו מקבל את הגישה המאקסימליסטית שעל-פיה ביכור ציבורי יכול רק להיח, כדוגמה משמשית דבריו של איש המטכ"ל, אשר טען, כי השתיקה במשרת השבויים, כפי שנכתבה על העיתונות, היתה מוצדקת, ייתכן כי המודר שהיה נדרש על-ידי צב"רל היה גבוה עוד יותר, או שהשבויים לא היו מוחזרים כלל, אני חולק לחלוטין על ההנחה הזאת. הסערה הציבורית, שפריצה אחרי שגרוע מחיר ההחלפה נבעה בעיקרה מתוך השתיקה בעיתונות, מתוך אי-ידיעת הציבור את חילמה שציצבה בפני העוסקים בנושא זה, מותר לי העיסוק ל-י היו נמצאים רבים שהיו טוענים כי צה"ל לקבל תנאים של ג'יכ"ל, ולהפקיד את השבויים ג מכל מקום, הציבור, לא היה מופתע ונדהם מעובדה כגומרה, שירי במעשה הסודית, שנכפה על העיתונות והעניו למצבים אכסחוריים של איסור פרסום ידיעות שנתפרסמו בחז"ל, או של שידורים בטלוויזיה של רבה עצמן.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

אכן זהו ויכוח שילוחו אותנו כל עוד נגזר עליו לעסוק בהכשחת יכולתו של צה"ל לעמוד באתגרים כסחוניים, לחיוב יצויין, כי חזקתה נעשה עתה פתוח יותר, לאחר שצנחת צה"ל מודעת יותר להפקדה של העיתונות ולניכוס המוטוסים מן סוריות מולחמת. עדיין קיימים נכסומים לפני ביקורת, אלא שאין לרוב טענות נגד צה"ל בעניין זה. איני מכיר שום גוף ציבורי האוחז בביקורת, גם העיתונות עצמה אינה יוצאת דופן מבין זה.

הקדמת אל-אסל

חידוש הישוב היהודי בפקיעין
יחודה צור

יש בוזנה-אין תובנית

1 פעם הראשונה מאז הקמת מדינת ישראל רכשנים מסודות יהודים בתים של תושבים פקיעין, בליבו של ישוב ומוסלמים פקיעין, בליבו של ישוב ערבי. רכישת הבתים על ידי הקרן הקיימת במסגרת תוכנית היהודית, מהווה נסיון ראשון מאז תום מלחמת העצמאות להתיישבות יהודית בלב של ישוב שאינו יהודי בגליל. העובדה שיהודים ישוב בפקיעין גם לאחר חורבן בית שני, ומשפחת ייטן היה במקום ומאז ועד עצם היום הזה אינה מצדקת — בעיני תושבי המקום הערבים — תומכת התיישבות יהודית בעיר.

תושבי פקיעין תופסים ממילא בימים אלה לאחר החלטת בית המשפט המזרחי בחיפה שממשלת ישראל תספח את יישובי יהודה וירושלים לרשות הממשלה, את חשיבות היישוב כבדים בקרב התושבים הדרוזים. "אני חושש שמחרימחרימים יביאו לבאן ישיבה ויתחילו לצוץ בעיית שיעבירו את היחסים בין הדרוזים לבין מדינת ישראל" — אומר ראש המועצה, סלח חיר.

ישיבת מועצת פקיעין. טופר סלח חיר צילמים: יאיר לאופר

המלחמה של מרגלית זינתי

משפחת זינתי, האם ובתה מרגלית. לפני מחו ביתם בפקיעין

מרגלית זינתי, מעל ל-80, ובתה הרווקה מרגלית הן השורדות האחרונות של משפחת זינתי, והן מהגוררות בשני חורדים בתנאים קשים מול בית הכנסת היהודי בפקיעין. שתי הרווקות החזיקו בכפר המונה 4000 נשמות. הבט באיזה תנאים אנו מתגוררות, אמרת מרגלית. רק בתקופה שגורלה מאיר שימשה כראש ממשלה חסידי חדר לומר יהודי בו התגוררה, ביטלו חיי שתי הנשים ויטן, אך מחקירות שתי הנשים בסכום של 260 אלף שקל משכורת שבע שנים שהיו להן לפרנסה וסכום דומה של הביטוח לאומי לנאמה מרגלית כנסת בימים אלה על מוסדות המדינה שאינם מתיינים לה להרבות.

שיבת מקום

העיר פקיעין נוסדה בשנת 1807, ובתה הרווקה מרגלית הן השורדות האחרונות של משפחת זינתי, והן מהגוררות בשני חורדים בתנאים קשים מול בית הכנסת היהודי בפקיעין. שתי הרווקות החזיקו בכפר המונה 4000 נשמות. הבט באיזה תנאים אנו מתגוררות, אמרת מרגלית. רק בתקופה שגורלה מאיר שימשה כראש ממשלה חסידי חדר לומר יהודי בו התגוררה, ביטלו חיי שתי הנשים ויטן, אך מחקירות שתי הנשים בסכום של 260 אלף שקל משכורת שבע שנים שהיו להן לפרנסה וסכום דומה של הביטוח לאומי לנאמה מרגלית כנסת בימים אלה על מוסדות המדינה שאינם מתיינים לה להרבות.

בית הכנסת היהודי בפקיעין

בכסים מתוך כפייה הערבים דווקא אלינו, הם מעוניינים לעבור ממסגרות הכפר לבתים סדורים יותר. השבוע קנינו בית נוסף מתושבי פקיעין.

ראש מועצת פקיעין אינו מתלהב מפעולת הרכישה הנעשית, לדבריו, מאחורי גבו וללא שיתוף. לא יכול להיות שמוכרים בתים בשוב שלנו לאנשים שכונתם אינה להתגורר בקרבתו. מורכב בביתם שממילא יש להםם סכך לא מורש. אני יכול לומר בודאות, שזה המוכר והן הקונה מוכרים ופוגעים בישוב. אני חושש שמחר יביאו לבאן ישיבה או שתיים ויתחילו לצוץ בעיית אשר יעבירו את האווירה ויגרמו למחל בין העדות ואולי יפגעו ביחסים שבין יהודים לדרוזים בכלל.

באן לא הגדה המערבית

תמיד היו יחסים טובים בין תושבי הכפר לערבים שונים של משפחת זינתי. לא אומר מילה למשפחת יהודית שפעם התגוררו כאן והיום הן מתגוררות במקומות אחרים בארץ אך השאירו כאן רכוש בתים ובמקרקעין. עד היום איש לא נוגע ברכושם. אך כאן לא הגדה המערבית, ולא נסכול התנהלויות. רוב רובם של 3000 הדרוזים המתגוררים בפקיעין שרתי בצלה, ולקס קאקנים, ודומם ממשיכים לשרת במילואים או לא ניתן לסכן את אופיו של הישוב ונקטת בכל האמצעים שבידינו למנוע התנהלות שלא בהסכמתנו.

עוד הללי מנסה להפחית מחומרת המצב כפי שהוא נראה בעיני תושבי פקיעין הדרוזים ואמר כי. והסוכנות אינה מעוניינת שיעזרו לכאן, אם וכאשר, רק יהודים ירדו וישיבו. אני לנו שום כוונה. אם מוכרים להם חידוש הישוב היהודי, להביא אליו רק ישיבות.

קצינים דרוזים במילואים עלם שוחחתי השבוע אינם מנסחים את דבריהם כאותה הודעה כמו ראש המועצה. הם מתנגדים בתוקף לניסוח חדש את הישוב היהודי בפקיעין והם רואים בכך נסיון לטעון על זכות של תושבי פקיעין, דרוזים וערבים, לחיות כאוות נפשם ולפי מוסרם. אנו נתנגד לכך בתוקף ולא נרשה זאת. ננקט בכל הדרים האפשריים.

לפני מספר חודשים נעשה נסיון לרכוש בית אשר כל המבט בו מבין שנורע לרבים לאלתר. מורכב ביריעים שמעליו שני חדרים שונים בגוונים שונים, הבית בכללותו דרוזי חלילי בית הדין. בית הדרוזים בגמר. בערב שלחתי היכרתי הכנסת מאות גברים בבית החלילי והחלטו שמעלה לא ימכרו דרוזים בתים המוכרים במקומות מוקדשים להם. עור החלטת שכל מחר יצדע לבעלים דרוזים יקנה חוקם הדרוזי במחיר גדול בהרבה כדי להחזיר מביתם בתים ליהודים. למעשה, נאמר במפורש לתושבים שחלל סדר מכירת הבתים לרוים. גם אם אין על בית חלילי רשמי, עברה החלטה ולא פורמלית מה לא און ורק תושבים נוצרים נותרו היום כמוכרים מוטצצאליים.

עם עשר נמשות בדאי למכור

פול סלח, אב לשמונה, היה היחיד מבין המוכרים הדרוזים שהסכים לשוחר עמנו. הוא מספר: יש לנו שמונה ילדים. גרנו בשני חדרים עלובים. מתאדם באו והציעו לי ורבה בסיס. כמובן שמכרתי. לא היה הצעה מוגזנת. לא אדיר כל את המחיר המזריק. הוא לא מבין ל 100 אלף דולר. אך אני יודע שיש כאלה שמבחר בכמונים כאלה ואני חתר. ודבק יותר. גם אם הענייתם של תושבי פקיעין מוגזנות, לית רגיל, איש לא יטען שרועים רועים בגוים אגביו ויש לא שרירות. שוים חתר כמנה אלפי דולר לרבות מחיר הקרקע.

המשלחת שלא יצאה

פנחס ענברי

שאל על חברך לדרך
לפני שתשאל על הדרך

במגמה למנוע מתן לגיטימציה כלשהי לערפאת, מנעה ישראל השבוע את יציאת המשלחת מן השטחים. האיסור הזה חל על יציאת משלחת ולא על יחידים.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

הפגישה עם מרפי

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ת סיפור של המשלחת שלא יצאה אין צורך להבין בפשטות. לפי יחסי הכוחות בין השטחים לבין אש"ף אין לשטחים היום כוח לשנות מדיניות שאש"ף החליט לנקוט בה וספק אם קיים בשטחים הרצון לצאת לעימות עם אש"ף בעניין כלשהו. הלכת מנסיונה המר של הועדה להכונה לאומית שקרשה משום שפתחה בחזיתות מאבק לכל הכיוונים (ישראל, ירדן ואש"ף), נלמד היטב וזכים מכלכל הציבור הפוליטי של הפלשתינים. מבפנים" בהירות את צעדיה. אף על פי שזאת יודע היטב את הפחד להכריח של האנטיסמים שלה, הוא הולך כקו הפחד להכריח של הועדה להכונה לאומית ומשתרל להתקדם רק לאחר השגת גבוי נרחב ככל האפשר.

ערפאת הוא תמיכת תושבי השטחים. אבל מכיוון שבעקבות כשלונו של הוועדה להכונה לאומית נדרש השלד המדיני שלהם, אין לערפאת אפשרות לממש את יתרונם בשטחים באופן קבוע, אלא באמצעות אירועים חריגניים כמו משלחות. יש להניח איטא כי המשלחת הזאת הורשה לערפאת בכדי לאון להציג מן האגף השמאלי ומן האגף הצמאי, המסריכים להיכנס לתהליך המדיני, בתנאים הנכונים. כאשר לאש"ף שמור תפקיד מיוני בצל מדינות ערב ובעיקר - ירדן. על חזקו של האגף השמאלי בתוך פת"ח אפשר ללמוד בקלות מתוך צלומי הטלוויזיה המלווים את ערפאת ברחבי העולם. לא את נציג האגף "המערבי" (כמו חאלד אל חסן) רואים בעת לימוד ערפאת כי אם את נציגו השמאלי בפת"ח, שכפסס היה בינם לבין סוריה, כמו פארוק קדומי ואבו אייאר. ערפאת ביקש, אם כן, לאון בתוך השטחים את הלחץ החזק המופעל עליו מצד השמאל הפלשתיני.

סביר להניח כי אבו אייאר ופארוק קדומי אינם מעוניינים במשלחת מן השטחים משום שהם מבחינים כי היא עשויה להיות סכס לסוג חדש של "משלחות משותפות" לירדן ולאש"ף. והפעם מתוך תושבי השטחים עצמם. שנועדו עם מרפי ויועצו עם ערפאת ועם חוסיין, מה "מנע מהם להיוועד עם פרס" בכך עשו להיפחת תהליך מדיני שבו תושבי השטחים מייצגים את אש"ף ואת ירדן!

האימפריאליזם

האמריקני

ההתפתחות הזאת מעוררת בפני השמאל הפלשתיני בעיה לא קלה. ובמיוחד לקומוניסטים, שיהיו הם היו צריכים לקבל בזהירות את התקרבות לקראת הכרזה ב-24.2, וקבלת התקווה שישלח היא מדינה ככל המדינות ויש להגיע אותה להסדר שלום בנפרד ב-1967. זאת היתה הרי עמדתם של הקומוניסטים הפלשתינים, מן ההתחלה. ובכלל עמדתם זאת סבלו לא מעט עכבר, ואף זכו להתקבל לאש"ף במשך שנים ארוכות. נהייה יותר פשוט וברור בעת, כאשר ההתפתחות הזאת הוביק את תפישותם: מאשר לומר למדינות: צדקו!

מחברי הקומוניסטים מתייצבים נגד ערפאת במהלך ההוכחה, ואת עמדתם מנסה להסביר מנגנום בעיר ברוג'ה (טלעף 12.12.85). אבל כל מה שיש לו לומר הוא שערפאת למעשה משרת את הטכונות של (מפ"ם בעמוד 88)

טריפ" עיתונאי באירופה

alb kurier, נאמר לי כי הוא טיפוס אופייני לתושבי שווייץ שכרדום גרמניה — שמרן, סגור וחושש משה יתעורר מפניו באבולוגנס ומסוהה את אותה השלוחות של המערכת המוכרת באגם. חלקם הראשוני, כמו בברמן, מגיע מאגם, ואילו את חלקם השני עורכים ומרשימים בבאלינגנס. גם כאן — האם זה מעיד על תנופה בעיתונות הגרמנית — שוכנה המערכת, מה חודשים בבניין חדש ומודרני המכיל מערכת ממועצת של מספרים.

בבגור ל"weser kurier" בכרמן, שערוריית הגנריון את נשיית הפוליטיקה הבריתית כסופיאלי דמוקרטית. עיתון זה מוגדר כימניליברליזם ותומך, כמו כמאלי, כמו חלקם תגדול של תושבי שווייץ, במפלגה הדמוקרטית-נוצרית ובעיקר במחיצת הבאוויר, פרנץ יוזף שטראוס מכן נובעת גם התמיכה הכמעט מוחלטת במדינת ישראל ובמדיניותה החלילה מאחם עריכים.

יותר מאשר בצפון, חשתי שכאן חזות מסתורית עם אורן, קונפליקט שורר שהוכרתי לפנינו, אולי בגלל שהמגמות הנאציסטיות בפרט והשמרניות בכלל, יותר נפוצות מה זה מביא כאסמור, את המאמץ בישראל לקומוניזם, שראי אולי, צידה השני של הצביעה. העיתונות, כמו כן, משקפים גישותיו ב"הר שאת" Zollern" מאחם אף מנהלם בכ"י.

בירקע שפורסמת על ידי כתוב: מריו זה בעמוד השמיני של העיתון, 12.12.85, אחת אכרדם דישן ג'וריות אחרות: צוט ריר ויער העיתונאים בעיתון, רב עצמון, ובכרם וכן של כתיבה כמות הדרושים לא חילתה שווער העיתונאים יש חולשת. ליצג את החלטה השמאלית אלא שלרעה, לאחר דיון הורה הסכסל לכך.

המחשבו, ובא יצא, המהיר, לתועלת כל שבעינים למחלה.

משלחת ישראל לגבי השלום והפלישתנים. יתר עם זאת הם הודיעו, כי הבסיס לכל הוא וכתה נדרמק והוכיח גם את מצאוי היהודי, ערך מונקס הפגנת יחיד ברחוב. עם שלט מול מערכת העיתון, קצת שמואל.

תקופה זו נכנס, פוליטיקאי לעידן המחשבה, את המסומים מערכת ערין מנסים ובמקביל חלק ומקום בתיכדוס חרש. והמחשבה עם די גדולה חדר מיוחד מוקדש מערכת לתעוד העבר, הערכים מצביעים בגנאה על עמודים ראשוניים של העיתון, החלולים ממסגרים על חקרי ועליהם מצוינים, האיכסרים הסטוריים ביחס כלפי המגזרים והתורכים.

אלוהי נסים לנחם את בעיית התורכים במדינה, קושרת קשר מלאכותי, המגוון, לרבריו, לבקיעית המוטבליס (2 מיליון — בזמן קושרת האחרון). העיתונות, בתקופה שוחית שם, עסקה בנושא בהרחבה, כשכוע שבו ביקרית בברמן, נערכו המגנות פועלים בכל רחבי השוולמית והפראלית, ותפסו כותרות ראשיות.

ל"weser kurier" הסכם עם ששה עיתונאים דומים ברחוב המדינה, בכל הגווע לריווחים שוטפים מבתיחז, ברחבי העולם כולל ישראל. המערכת הראשית יושבת בברמן והאחרת על חלק תוראש של העיתון, חלקי המוטבליס כלל. בנוסף לכך, לכל עיר בגולה ממועצת של מערכת מקומית, וערכית את חלקי הענין, הורכבצואלי, שיהיו לו: נפוצה: גם במקומות אחרים.

שיתופיות בגרמניה: בתמים ובמערבולת העיתונים, נסבת באותה תקופה על סטור חרש של עיתונאי, לעשר חבר מערכת הבידל "טיטונ" — עיתון המחנה. אכרסוס ל"גרמניה". ברחבי העולם, בקל והתפוצה הגדולה ביותר בגרמניה, הוא תופסו לגלי: מספר שנים ובתם של שיטות חשבת המערב ויכרית החולשת של הבידל. עתה, לאחר שיתופים שוטפים במגזר תורכי לאיטליאני, חוצא לאור את רשמיו והחזיתות בספר שערור, כאן כן עתה שערורייתית, ובר עימו, העיתון, משפטיית העיתונים, כמו כן, תהנה. לתועלת כל.

על חזרה חלפה, עורר המשנה של Zollern.

רשמי סיוור

אפי לנראו

קשר כפול

אם ישראל נחשבת לארץ מוצפת עיתונות ומגוינים למיניהם, אזי אירופה שטופה בהם, פי וכלל בצבעים, הפרופורציות כמו כן, אחת, ולכן רובם של העיתונות הם מקומיים. משמע תפוצתם מוגבלת לאזור מסוים במדינה. שגורלו שוטחון או עולה לעיתים על שטח מדינה ישראל, אלה אינם, מקומיים או "גרמנים" נוסח ישראל, אלא עיתונות לכל דבר, עם בתי דפוס ומערכת מודרנית וממחשבת, שכל עיתון גדול כאן היה מתגבר בהן.

תחילת הדרך הייתה בקופנהאגן, כעיתון פוליטיקאי. שאתו משלוחת עורכי הוא נחם מונקס ודברס פונקס — בדנמרק, חבר מערכת "רבי" לשעבר, אותו לא פגשתי אך עורך ראשות-הדיון של העיתון הזה מאתר מושלם לאחר ארצות-הבריים, מהאחרות בקומה 28 בן סקנדינאווה הטיס, המלון המפואר בקופנהאגן, שערך שיהיה מעניקת על אופיו של העם הדין: אפי עיתונות והסבר ברוב על פראת הדין שנושקו מן המגזרים והעיתונים של המדינה, לקחתו למערכת ושם, במשך מספר שעות, לא פסחו מאחרי על אף חדר, שלוחת מחשב או מכונית-דפוס.

פוליטיקאי הוא העיתון המשפיע ביותר בדנמרק, לפי עורכיו, אורושים מן השורה ששוחחתי. עימם, אנשור בקיעה זו, יש לו בן חורג ונאצות: "ekstra bladelet" — תכני ברחוב: במאמץ אלפי עותקים. פוליטיקאי כדוגמת עיתוני הדין כאן אובן — עצוב מדי, אולי לא כל כך במסגרות, אז זה של מדינה, מוקלס ברחוב בבקורו של יום, אך נסמר ברחוב כבר בחזות חלילה שלפנינו, תפוצתו מניעה לכ-180 אלף עותקים.

בדומה לאמריקאי והקשרת, כאן, אפי קשר

אכל הזעות

עבריים פוליטיים

רעה רטיג

לדעת לשלם את המחיר

ימים אלו ממש התפרסמה בעיתונות הישראלית מודעה, שעוררה תשומת-לב מיוחדת: המודיען במודעה כה נאמר שכנסת ישראל וממשלת ישראל אינן ריבוניות לקבל החלטה ברוב מסירת שטחים מ-ארץ-ישראל" המרכאות לא במקורו לשלטון וי. הכותבים מודעים לעובדה שהצהרה מעין זו עשויה להחשב כ-עבריינית פוליטית" וממרים לציון שאם אכן כך הם הדברים הם יחיו גאים לשאת בתואר זה. על המודעה התומכים גם אנשים פרטיים וגם ישובים שלמים — ונגמל אלוך-מורה.

דומה, שכל כחינה אפשרית יש במודעה זו הרבה מן המשונה, אם לרוב בלשון המעטה: קמה לה קבוצת אנשים הנחלת שבידיה הכוח לקבוע מה הם גבולות הריבונות של מדינת-ישראל מה מותר למתקנים וממשלתיים להחליט ומה אסור עליהם. לא זאת אף זאת: לא ריבון ששקבוצת אנשים מסוימת נוטלת לעצמה את הכוח להחליט אינו מבין ההחלטות מוסדות המדינה וי. "חוקיות" ואינו לא — הם גם כולם בכך שהם "עבריינים פוליטיים".

בבוא חברה מציינים עבריינים המחליטים שהחוקים מסוימים אינם חלים עליהם והם מפרים אותם: בכך אין כל חידוש וכחוד עריון אמרתו של המשורר הלאומי ה-ג. ביאליק שמדינת-ישראל תהיה מדינה נורמלית ביום שבו יחיה לה הגנבים משלה והזונות משלה. ברם מן המפורסמות הוא, שאדם או גוף שמחליט לפעול בניגוד לחוק נוטל על עצמו סיכון, שבמידה וייתפס יידרש לתת את הדין על מעשיו וירצה עונש כמי שישיתו עליו המוסדות השיפוטניים.

אדם המבכר את עצמו ואת מעמדו בעולם הפועל לא יתחנן על נפשו ולא יבקש רחמים: אם נתפס — ישא בעונש. דבר הרקק מבין העבריינים יתחננו ויבקשו רחמים. אם נכון הדבר לגבי עבריינים רגילים — נכון הדבר כי כמה לגבי עבריינים פוליטיים? חוכר עריון סירובם של יוניוני הגרדים לבקש חנינה משלטונות בריטניה וסירובם שממטבר בדיעבד שמקורו לא היה ברצון הנידונים עצמם אלא כוח והורדן על-ידי מנהיגיהם. הישירים והי לאותו דבר פוליטי מקביר יצאו מפרסמי המודעה הללו: אמה של גאלה כדן פתחת בשירה. התקופה" בשעה שכתב-המשפט גור על בנה עונש מאסר ממושך ולחברו — המהבילים שנחשבו בניצוח מעשי פשע חמורים בארץ לא בייקשו רחמים — נחנן הוא בעצם משפטם וירצו עונשים ורחמים הם חלק ממאבקם הפוליטי.

ומדוע נדרשת אני לענין זה? משום שהמודעה הפטוריתית" הו מודעתה באותם ימים בהם מנחת כפי חוכר הכנסת הצעת חוק חנינה לאותם. בחורים נפלאים! אלו שנחשפו ואלו שטרם נתפסו, אלו שביצעו מעשיהם ואלו שטרם ביצעו מעשיהם. אין צורך לציין במפורש את הדין הידוע לכל — שמפרסמי המודעה ומישי הצעת החוק גם הם פסית אינם אותם אנשים עצמם הדי הם שייכים כולם למחנה אחד. המחנה ה-לאומי. אותו מחנה המרמה לעצמו שהוא ורק הוא יודע מה טוב ורועו למדינת-ישראל. ומי שרועו ועמדותיו שונות משום אינו קיים לגבי המחנה ה-לאומי. חזק. כרם ממכר ש-ה-לאומיים" הללו אינם מוכנים לסכן את עצמם סיכון מיותר וכוונן שחלק מהם מכירים על עצמם כעל עבריינים פוליטיים ודואג. או לפחות מכנה. חלק אחר ממנו ליצור מערכת הגנה כזו שתטפח שמי מהם שיירש לתת את הדין על מעשיו ויכל לזכות בחנינה בתוקף חוק של הכנסת — אותה כנסת אשר הם מנסים לגנוע בריבונותה.

עם כל הסתייגויות מודעותיו ובמיוחד מהדרך בה פועל המחנה ה-לאומי. הו חשם להלע ולקלס סדרי ממשל ושלטון תקינים וכוח את עמדותיו בדרכים לגיטימיות ובלתי לגיטימיות — הייתי יכולה לראות במודעה זו אקט פוליטי, אך נבאני שהיתה נוספת לה שורה אחת כה היה נאמר: כיוון שאין אנו מכירים בריבונות המחוללת של כנסת ישראל וממשלתה אנו מתחייבים שבמידה ונקטור לדין כ-עבריינים פוליטיים" לא נחבע חנינה וגם אם זו תוצע לנו נסיר לקבלה מיד מי שאנו כופרים בריבונותה.

צריך להיות ברור לכל מי שעובר על חוקו — ויהי מניעו אשר יהי — שלשלעולתו יש מחיר, ולא יתכן להחיות את המקל בשתי קצותיו. גם לצפצף" על המחוקק וגם לחללות בו כדי להמלט מעונש.

הדיונים אינם חברת ביטוח ומאבקם פוליטיים תובעים גם מחיר מאלו המאמינים בצדקת דרכם. מי שאינו מוכן לשאת במחיר — אל יכירי על עצמו כ-עברין פוליטי.

המוראקונומיקוס

לוי מורב

פשוט גנבים

1 תגובה לאירעידוכן מודעתה הגם על-ידי האוצר אמר מוכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר, ששר-האוצר מנהל את המשדר כאילו היה חנות מכולת, אני גר באזור בו עדיין יש חנויות מכולת למכביר, כך שאני נוקק לשירותיו של בעל המכולת. אם לשפוט על-פי המכולת בה אני קונה ציוד מוכ"ל ההסתדרות למור ולבקש סליחה מכל בעלי המכולת. אצל בעל המכולת שלי תלויה תמונה גדולה של קיסר ואשתו לאות הערכה והוקרה.

שר-האוצר אינו מתנהג כמו בעל מכולת. הוא פשוט גנב. נכון, זהו ביטוי חריף אבל אי-עדיין מודעתה הגם בחורש בו משלמת הממשלה ומשלמים המעסיקים הפרטיים תוספת של 4% בשכר במסגרת ההסכם עלי חתמו עם הפעלת התוכנית הכלכלית, זאת פשוט גנבה לאור היום. מצטער, אבל אין שם תואר אחר לתאר את המעשה המכוער של שר-האוצר.

מה שבכל זאת לא ברור לי זאת תגובה ההסתדרות. היא נראית וגשמעת צנחנותי לחלוטין. במקום להתאשש את שר-האוצר בקטגוריות ולפגוע אגב כך בבעלי המכולת, עדיף היה אילו רוא מוכ"ל ההסתדרות לתגובה שהיה לה שניים. אחת מכל היספור הזה לא ידויה ציבור השכירים שום דבר חוץ משתדור סיטור מיתר.

רק כדי שנדע על מה מדוברו: לשכיר תוספת הברוטו של 4% הייתה צריכה להגיע למקסימום 34,227 שקלים. אם עירכן האוצר את מודעתה הגם וזה היה בעדן גם שיעור הגטו. כלומר כ-4% אם לא ידעה עירכון ינוע הגטו בין 0.8% ל-3.1%. וזאת גניבה, פשוט גניבה, גם אם מדובר בכך הכל בכמה אלפי שקלים. כיכוד דין מרטה כרין מאה וגו'.

לא למדו ולא שכחו

בניגוד לכמה הרוחות לא היה לאור ה-16 המלך הצרפתי האחרון. אחרי נפילתו שלטו עוד שני מלכים לבית בורבון. הם לא למדו דבר ולא שכחו דבר. סיכמו הצרפתים את שלטונם הקצר. גם המהפכה לכלכלה לא למדו ולא שכחו שום דבר. מיר נובמבר חוזי אחוז עורר מיד את התגובות המאכליות והסרת השקיות. אין מבוס מפתחות. להוציא מיד את כל המוצרים והשירותים מן המיקות. אלה היו התגובות המידיות של חלק מהכלכלנים ושל חלק נכבד מתעשייתנים.

מה באמת צריך לעשות כדי שמד נובמבר לא יהיה יוצא-מן-החלל המעדי על הכללי קדם כל לא לעשות שום פיתוח, גם לא של חלקי אותו. לחידע לכל אלה הרכשים באמצעות קרנות והאמנות של הכנסים במיליארדי שקלים נכסים צמודי משי"א שלא יהיה כל פיתוח. להחסיק מיד כל הלך של הוצאת מוצרים ושירותים מן המיקות ולהודיע בצורה ברורה ונקול גלול שהשקיות יימשך עד ויום ההסכם כולו. ואחרון חביב: להודיע מיד את הריבית לאחוז אחר בודיש במקום 6% ויותר. הודעת הריבית בלבד תפסע על המשך המרבים והמכבים.

זו ביחס לצעדים המידיים ויש, כמובן, אפשרויות נוספות, לא פחות יעילות. — להחליץ בצפצפם ההצטרפות המהוללות בשוק הדין. כן, כן, בשוק הדין הקרש חריגים. תאמינו לי, הוא לא יחלה מה המדינה היא תהיה יותר בריאה. כמובן, בחוכמה ובחוכמה, ובעיקר בפרוגרסיביות. כלומר, נכסים ארוכי-הטווח עם הצמדה גבוהה. קפריזות-החוק עם הצמדה נמוכה. וגם — למחול שטנן שר-האוצר לא אהב את זה — להטיל מס על רווחי הדין.

למה כן יהיה פיתוח

אני נבו, אבל זה לא חדש. אילו השכילי קברניטי המדיניות הכלכלית לעצור את הפיתוחים כבי בעיסקת החבילה לא היה צורך בחוכמה להחליט המשק. אבל זהו ויכוח אחר. או, למרות שאני נבו אני אומר שהיה פיתוח. ויש שלי סימנים. קודם כל זה הגיוני לא לעשות פיתוח. אם לשפוט את התנהגות האוצר על-פי העבר, וכך עשה אדם צרינאלי, הדי אין ספק שהוא עשה תמיד, במשך של דבר מה שלא הגיוני.

הדי מות, אה. על-המשמר" ממליץ לא לעשות פיתוח ופרופסור אקמ רון ממליץ בזה"כ. בזה שהאוצר יעריך את המלצה של מי שלמד כלכלה בשיקגו (המגרש הבחי של פרופ' מילמן מדיסון).

אכל האמת היא שישנה סיבה הרבה יותר טובה ופשוטה מדוע יהיה פיתוח נאבב בהחלטה הוא יהיה קטן. אולי 6 ל 7 אחוזים לא יותר. רק אחריי יבוא הפיתוח הגדול. מי שנוקב אחר מה שמחולל בשוק הדין הישראלי בשבועות האחרונים מגלה שישנו מעבר של מיליארדים כבדים של שקלים לקרנות והאמנות. מחצית מהכספים הורמים לקרנות אלה מוטנה אל עבר הקרנות המתמחות במשקיעה במסביב הדי. מעולם לא קרה במדינת ישראל, ודי לא מאז 1977, שהאוצר, בסופו של דבר לא יחול למשקיעים במינגסים את התשואה לה הם מצפים. מדיניות האוצר מכוונת בסופו של דבר להיטיב עם המערכת הפיננסית ולהעשיר את משקיעיה ונגינה. אני לא מוצא שום סיבה מדוע זה לא יקרה גם בעתיד הקרוב.

* הקורא מוזהר שאין לראות ברשימה זו משום המלצה להשקעה במט"ח או בכל דרך אחרת וכל העושה כן שם את כספו על קרן שר-האוצר.

על חקנים וערכים

בן-דוד ימיני

כולנו עבריינים?

אם וכאשר יתקבלו — על-ידי ממשלת ישראל או כנסת ישראל — החלטות העוסקות בניגוד גמור לערכים המקורשים לי, כאדם, אחננו בכל האמצעים העומדים לרשותי לביצוע אותן החלטות, כולל הפרת החוק. אני מאמין שכלל לא אחיה לבר, ולצדי יהיו רבים מאלה החוקשים היום בחרון אף וזעם את מתנהלי תגדה, האומרים אותם דברים.

צריך להעביר את הוויכוח בניגוד למגרש האמת, ויפלה לי היועץ המשפטי לממשלה, המתנהלים בהצהרותיהם אינם עבריינים פוליטיים ומה זה בכלל זה? המגרש אינו מגרש פוליטי. המגרש הוא מגרש הערכות, שספק אם יש בו תפקיד ליועץ המשפטי לממשלה. זה לא כל-יך נשים להודות, בעיקר בימים טרופים שכולה, אבל ערכים מסוימים קודמים לחוקים מסוימים. לא צריך אפילו להגיע לאבסורדים של מעצד המוני לערכים, משום ערכיותם, כדי להסכים עם הפרת חוק. יש מקרים קרובים הרבה יותר, שמחורשים מתחת לאפנו. אם ראשי-עיר מסויים, שרכים הוראים עצמם והמניסטים אורכים להלל, יבוא לפנות תושבי שכונת מוקד, כדי למכור את האדמות בלא-כפי לידיו הקבלניים, הרי שאחיה בין אלה שיעמדו בדרכו ויפרו את החוק, למרות, שידוע, רוב פעולות גול הקרקעות — משני צדדיו של הקו הדין — נעשות כשם החוק. אגב, ברור לי גם ששמצדד לשלם על כך את המחיר.

ולכן, מי שעומד היום מופתע מול חוקי הצהרות המתנהלים כדאי לו שישפוש דחש בערכיותו שלו, וימצא — מה הקריטריון שלו, ומתי יפר את החוק משום אמונתו בערכים שלא ניתן לוותר עליהם, ומתי יעז לך — ואם הוא רואה צורך בכך — יצא למאבק כפי שערכיהם נראים לו משובשים. אזויליים ומסוכנים. אין זה עניין, לא לשלשון החוק ולא לשלשון הדין. לא בטענים שכולה — שהם חשוכים — ניתן לתמרוד עם נטיה להפר את החוק, אלה טיעונים פורמליים, שלא ממין העניין, והם אינם עומדים מול טיעונים ערכיים. זה אמנם הרבה יותר קשה, אבל מול טיעונים ערכיים יש להעמיד טיעונים ערכיים.

זו קשה, אבל לא בלתי-אפשרי. בכל קבוצת ומחנה יש מי שחודרים באמונתם, ואין להם כל כוונה להמשיך עם סיבתם, והם אלה הנחנים את החוק. אך בכל מחנה וקבוצה יש רוב שקט יותר, הנוטה גם הוא לאותם ערכים, אך יש בו ספקנות מסוימת. באותו סדק של ספקנות ערכית יש לתדור ולהכות, אם על-ידי העמדתם של ערכים אחרים, ולא מנגורים, ואם על-ידי האכסור. כותמניס — לא אפר את החוק כנגד כל פעולה לא חמושתית שמבצעת הרשויות. אנשי גוש-האמנים, שארמם הקורש כל-יך חשונה להם, לא יפרו את החוק רק משום שממשלת ישראל עדיין לא כבשה את רב-עצמו, שגם היא, לפי המחמירים, חלק מארמון הקורש.

לכל אחד מאיתנו יש קו אדום. זהו קו שונה מאדם לאדם, גם אם ערכיהם דומים. זהו חוק שממנו ואילך האני הפרתי והדין לפורמניסליסטי. עד אותו קו, שממנו אין פשרות, יש מקום להרבה ניסוחים ונסיגות, וטוב שכך. אם נצמד כולנו על ממשו מוחלט של ערכינו, נהיה שרונים בחוזה ובחוק, שאין לו כל ערפיות על הפרשה שאנו עושים עם עצמנו. מצד אחד, ויתור מוחלט על ערכים עלול להוביל גם הוא לתוזה ובחוק, ואין זה כלל קל להחליט על אותו קו אדום. ומשום כך, גם בשלילתנו המחוללת את ערכיהם, הורים והמורדים בעינינו, של אנשי גוש-האמנים, יש לראותם בעיניים ערכיות, ולהסתיק לקשור ולומר — עבריינים הם. צריך לומר כי בסיבות מסוימות, שהלואי ולא יגיע, נפר כולנו את החוק, משום שהוא מוגד לערכינו, והם גם עבריינים, בהצהרותיהם או ערכיהם, הרי שכולנו עבריינים.

השיחות יחור מזה אנשים

יחודה להב

שם הפירמה: מורמה

המשטרה מנהלת חקירה במרש גול הקרקעות, כדי לחשוף מעשים פלייליים, אם היו כאלה. ודי לא מעבר לה. ההאשמות בדבר, פוליטיזציה" של החקירה מעידות רק על עצבנות המאשימים. אבל, כשהם אומרים, כי החקירה נעדרה, להכפיש את מפקל ההתיישבות הקרש ביהודה ובשומרון, הם מכריזים לי, משום-מה את הפחגם, ששמעתי בלירות, כאשר האוונים עדיין הסתובבו בלהקות באוזה האוזה, שפגעה בו אבו, הוא המנגעני, יש משהו בטענה ההכפשה כלי שהכוונה תהיה להכפיש, העוברות מרבות כער עצמן, כמו שאומרים.

לא רק עניין, גאולת הארמון", אלא כל, המפעל הקורש" הזה מתנהל בסימן של עורמה ובסימן של מימה לא כלפי הערכים בלבד, הדי זה ותחיל כך, שהרר לווינגרד והסידיו הגיעו למלון "פארק" בחברון, כדי לעשות בו את ליל הסדר, ואחרי-כך יסרבו לפנות אותו, ואחרי-כך עברו למחנה המישל הנצבא, ואחרי-כך חרגו ממנו, ועכשיו הם יושבים בקריית-ארבע, ולשילה הם הגיעו במשלחת ארכיאולוגית ולמקום אחר כ-מחנה עבודה של משרד-הביטחון", ולבית-הסדה בחברון הכניסו תחילה את הנשים, וכקודם הם היו מוכנים לחיות תחילה "האחות צבאית". הפירמה הזאת, רבות, שמה מרמה.

כלפי הממסד הישראלי הם מפעילים שיטות של תונאה וסחיטת. תמיד נמצא מישור שתומך בהם, ומישהו, החושש מפני התומכים בהם ומבקש, ליישר את הקו". כלפי הערכים הם משעללים שיטות יותר מוחשיות. בעוד שכמה, בחורים מצויינים" עסקו בטורור רצחני, בתקופת המכללה האסלמית והמכבן פיזר רי-הנחית, בחורים אחרים, לא פחות מצויינים, ותמחו כ-גאולת הארמון", אלה ואלה, נטלו את החוק לידיהם". אולי יש ביניהם, אשר שילשלו משהו גם לכיסם הפרטי. אך לא זה העיקר.

העיקר הוא הסחיטת, שלמען מימושם פעלה קודם מוציאם אישורים כוחים על בעלות על הקרקע ועל ויתור בניה אחרי-כך נחתמים החוזים ומאז אנשים תמימים משקיעים את כל כספם כדי להגשים את חלום הווילה שלהם. באודר צח ובכונן מרחיב-אחרי-כך, גם אם מתגלה המרמה התחתולית, לא נותר אלא לדאוג לגלגליציה שלה בדיעבד. שוריי, כבר נוצרו העובדות בשטח, לפעמים זה נכשל, על-ידי רוב זה מצליח.

העובדות בשטח נעדרו להודיע כלפי הערכים, גם כלפי אומות העולם, אבל לא פחות, ואולי יותר מזה כלפי עם ישראל, או כפי שהם אומרים — "עמישראל". העובדות בשטח נוצרות בלי אישור הכנסת, בלי החלטת הממשלה ולפעמים בניגוד לה, בודאי כלי התחשבות בממשל הבינלאומי. העובדות בשטח נוצרו להכריע בשאלת סיפוחם של השטחים — שאלה שנויה במחלוקת, ותוצאת את העמם שאלה שבכל הסקרים קיים לגביה רוב, המוכן להחזיר, תמורת שלום, את השטחים או לפחות את חלקם.

הם כבר הצליחו בשיטות הערמה והמרמה שלהם עד-כדי-כך, שגם אנשים ישרי-דין ותמימים כמירון בנגב-שמי אומרים — בלי שיתו תאגיד-סיפוחים — כי הגנב הוא בלתי-רשפי. זו כמובן, שטות מרה. אין מצבים בלתי-היכונים. הכל הוא רק עניין של מידת הרמים שנגובה התיכח המצב הקיים במקרה שלו — מידת הרמים, תרתי משמע, במובן, אולי הפרשה הנחקרת עתה באמת תכניש את הרמאים והערמומים והאדי עיני רבים. הלאוואי.

מקור ראשון

קולנוע דני ורם

הכבוד האבוד

„שוטר עם כבוד“ בקולנוע „אסתר“ ורכבת תחתית“ בקולנוע „פאר“

ש

ני סרטים מרגימים את הקולנוע הצרפתי העכשווי על קצותיה: „שוטר עם כבוד“ — את הקולנוע הצרפתי העצמי-מסורתי ו„רכבת תחתית“ — את הקולנוע הצרפתי החדש, קולנוע של פוט קומיקס. אלו דילון ניהל במשך שנים מאבק כמיו עם ז'אן פול בלמונדו על התואר כוכב הקולנוע הצרפתי המופלג. כמו בלמונדו, השתתף דילון בשנים האחרונות בעיקר בסרטי שטע ומשטרה עם גיחות לכינויים רציניים יותר כמו הדורן ב„אוקטו של סוף“, למרות שהיו אלה סרטי ואגר (פילם פוליטיקה) אופייניים שאת חלקם בים דילון בעצמו. היתה בהם גם איזו קריצה נלחמה רצה לומר שאין צורך לקחת אותו ברצינות יתרה. סכינים היו אלה סרטים סימפטיים יותר מסרטי המאבן הנוצניים של בלמונדו.

ב„שוטר עם כבוד“ פולש דילון לתחום השמור לכלמונדו וחוטא במרכיב החטאים של ידיבו הקולנועי. הוא מגלם את דמותו של מפקד המשטרה בדרימו, דניאל פראס המתגורר בעיירה חוף בקונגו, פרישתו מהשירות, כפי שהסרט מסביר בהמשך, והבצעה לאחר רצה רעיוני — פשע שלא נפתר מעולם על חוף הים האפריקני. הוא מגלם במשחקי פוקר, שגירה, שחייה ובהתרועעות עם בנות-אפריקה, בטענה הראשונה פוגשים בו כשהוא שקוע במשחק-קלפים עם ענק כושי, המוביל לחילופי מלחמות בין השניים. הקטנה עם אותו הירייה היא רק ששעות עבודה. כוכב שמביר למקום משיב את פראס מגן העין למלורלי, בנה היחידה שהשתה בעיר ליון לצורך לימודים, נרצחה באכזריות כשהלך שור נטלה בו חלק. פראס של לעיר כי לחשוף את הרבבת התחתית (סאבוויי) אולי על מנת וותה הרצחיים. בעיר פעילה קבוצת-נעם פורטית שנטלה את החוק ליריה וערכה שטפים בסוחרים סמים, והמסוקסואלים ומתגרים, אות לכזה לילות, מגיעה אותה חבורה וניגילנטה, טרור בדריסים נוסח הקרקולסקין וקולטות ערוב ציר מורעיותם או סתם כאלה שלא נושאים חן

תערוכות הורית קדר

בית לאמנות ישראל במוזיאון ישראל כירוגלים ובהם גלגלים כה רבים עד שהצליל כמעט להעלים החרד שות פריפתה אחרת: תערוכת אורילון רדון באולם הגרפיקה

רדון, אחד האנשים שהמסורתיזם והתקטנות לא פגעו עליהם, כמו מילאנצ'לו, נוסף פיקוס או קנדינסקי, גם הוא מיטיבין בעל השראה פנימית המעשפעת ומתבטאת בכל גניעה ולו הקלילה ביותר על הכר. יש בו בדרון קשת של תחושות והלכי-מחשבה שונים ומגוונים, הוא מגיע בקצה אבסטרקציון אל תחום המופלא המועדף למתי מעט, של ההתחלות ואבדן התחשים ראשו של ישו עצום עיניים נגלה מבקע לילולת גופו של יוש ריוק על רקע תבועת הקיום, בחש לא בראשית, אלא שאוב ודוקא ממקורות מורדיים אליליים המסגן את התחלתם של דברים.

בעברה אחרת שט רדון עם שתי רמויות הנמוקמות בקצה סירה המצוירת לאורך הכר, תן ישובות, היריים לצירי הגוף, צנמוות אחת לרעותה, מתוחות ומיחלות ולפניהן אורכה ורוחבה של תחומה הכחורה עם המפרש הוורדי, הנחב פורץ את תחומי בדימפרשנים ועולה למעלה כשהוא מנחש ריקע רגיש מאוד, המשתנה ללא הרף במונחי המעוררים, הם את שהפריחים עומק וגילוי פורחונים והומים, אין מלא שדרות ככה את ציוריו סירת המסיים אין אל סירת סוריהיים, שכן טמון בה מורן של ההשראות הגורלות באת.

בשרות המופלאים של ציוריו רדעם הגיכר רים: בהדילור עירומה הורדה, פראית ולא מוגדרת, שיער מנומף במעורבות של ריקע ריוק הנפתח לשמיים כחוליים על סוס דומי ספיקס עומל רסן מוזהב ודורת אל תוך הלבנה אצות כלתי ידים, ויפשה בציוריה האהה עם ורו הפשה שחיתק ליער והיא אותה את הגמח כקשת, ריצתו מלך לראשה המורכב עומרת בין שמים לארץ, במשטחים שאינם משתעבדים לחוקי ההגדר, או אז מופיעים כדי

אן דילון ב„שוטר עם כבוד“

איוול ארניו והריסטוסר למברט במרנו של לוק בסון. רכבת תחתית

הכולל טיפוסים שונים ומשונים ביניהם כיים על סקטים, מכר פרחים ואחר המשוער לתופיה, וזה עולם בעל חוקים משלו הכולל אפילו תחתית משטרה פורטית עם כלשים ושוטרים והמפקח ראווה, היא בשמלותיה המפוארות ובשלל תסרוקות מאנקיסטיות והוא ברעמת שיער צבועה בלבנון. אין זה אלא יריאו קליפ (מחוס) שאפשר לראות בתוכנית הפופ בטלוויזיה של נשנחת לסרט עלילתי באורך מלא.

מעל לרקיע ומתחת לשאול

קצים ורקגניים ככרולים, וזה איש הקקטוס... עמית לאיש השלד, זה האחרון מצמצם מראשו ענפים מיובשים וכפות רגליו המגונקות מהקרקע וחשפות שורשיים גלולים, הם טמונים בתוך כיפת החומר החומה מכיל יכולת של בקיעה או תפוח להשתחררות.

איוו ורדנ, בעל האופק הנפלא הזה, מגיע גם מצוירו והא, שראשו של רדון אינה מוסתרת אבל במקום אפיינים וחתיים מיסטיים, והגומים של וורנר עליוס ובעלי היניות המשתקפת ממיות האדם שלו, ההשראה מרדון פונה לצוירים המעטים של מרדון של רדון — רודולף או איהבה — ולאחרונה גם, בשל אינטרסים מפלגתיים צרים, אלא שגורא כי הצנחן תפס מין כיהן את העיקרון, כיום שהפך שלפניו ראה את התפרסם סקר של ריר מיה צמח ב„יריעת אחרונה“ בו נשאלו המשתתפים של יחזקאל שטרייכמן, ישנן העוליסקאים, והשאלים יחסו רמה גבוהה של מגיע איש לשרון, ררבה יותר ממנהיגים אחרים.

מספרים אלה אינם מתממים לאדם המוען כי כל מעשי ושיקוליו הם קרש לעם ישראל, ואילו ריכיו הם שפתנים ע"י אינטרסים מפלגתיים ואישיים צרים.

לדוות של שרון ולהאגטית כאן רק לצורך הבנה אופיי, אהבותיו ושנאותיו, ראה כי לאית, האגרונום סמואלי שייפריד ורעיוני ורד, שניהם אנשים מסורתי ומבודדים מחברות בעל-פה (לימים כפר מילי) שהפניו חס עיין וברלנות לכוכבים אותה, והיה חשפעה מכרעת על אייקי הצעיר, שחזרה אינם תודות מתולדת, מרדנותיה של אמו על הסגל חסרי כמו ועל הכבדת שחימה על זכר מלל פריעת 1929, נגזנו בחוריה שצבר אייק עצמו בלירות, חזרה לחיות רדק מפני כבדת חשיבותה השתלב בחור, ויהם כוללת שותף סמואלי שייפריד לבנה להיות בעל-רוחנית, ללחום בעקשנות, את מלחמת הקיום, להתחמק במעט בזה מציור ולכרש את תבונה והישרדות (ועל 17) ויש העורכים

דפים לספרות

למרות כל הדברים הנוראים אשר קרו באסיה, כבמקומות אחרים, הילה של רוך משוכה על העמים שהבודהיזם נגע בהם. הבודהיזם הוא הדת העולמית היחידה שמעולם לא ידעה אלימות, או רדיפת כופרים, או אינקוויזיציה, או ציד-מכשפות או מסעי-צלב. הבודהיזם, נאמן למקורותיו, לא הפריד מעולם בין פילוסופיה לבין תיאולוגיה, בין התבונה החופשית לבין שממכות חדתית. הבחנה זו אינה קיימת בו. הפילוסופיה עצמה היא פעילות דתית, ועיקרון בסיסי זה נשאר ללא שינוי: הידיעה עצמה היא-היא השחרור והגאולה.

קארל יאספרס: „בודהא“

עד מתי יתנו לו הגה ביד?

רפאל גאון

עוז בנזימן: לא עוצר באדום
הוצאת אדם, תשנ"ו

לא עוצר באדום? מפעם את סדר אישיותו של אריק, הסוחפת את הדמיון אך גורמת לאלה הנפגעים בקרבתו להתאכזב ממנו ולנטוש אותו. הספר מסביר את דחפיו של אריק, הנורמים לקהילה הפוליטית כולה לתורו מפניו, מבלי שתוכל לנלול אותו בדרכו לפיסגת התבונה הלאומית, מוטב להם להסיריו השטניים שלא יתנסו בקריאות ובחוריה של נישון אלילם.

בנוסף אינו מסתיר את העובדה כי שרון, ממניעים השמרים איתו, לא נתן יד לכתיבת הספר. מה שמעניין יותר הוא, כי יש אנשים החרדים מפניו של שרון וסורסדו לרבי עם המחר, 120 מהם יריבו, אם כי רובם סירבו לחשוף את שמם ברבים. בניסן מנסה להיות הוגן ובנושאים אחרים הוא מסתיר את שרון — צנין את כשרונו הנפאי, את אהבתו למשפחה, את האבא העומק שלא ידעה ממנו על אבדן אשתו וראשונה מרגליה, ומהו חור גור בוגל צעיר ממשותק בדרכו, אך מעבר לכך, סיפור חייו של שרון יש בו כיר לשפוך אור על מכנה משותף ואופי כלתי משתנה, ולא חשוב אם האירוע היה לפני שבועיים או לפני 20 שנה. שרון מציין כיצרת נסיבות קשות ובלתי-אפשריות לו ולחולתו ולאחר מכן הוא עשה מאמצים אדירים להתחיל מן המצב שלפניו העלינה, ויה המחר אשר יהיה, שרון כמות שכל המנגנון לו עשה זאת בשל מניעים של שגור וקצאה או איהבה — ולאחרונה גם, בשל אינטרסים מפלגתיים צרים, אלא שגורא כי הצנחן תפס מין כיהן את העיקרון, כיום שהפך שלפניו ראה את התפרסם סקר של ריר מיה צמח ב„יריעת אחרונה“ בו נשאלו המשתתפים של יחזקאל שטרייכמן, ישנן העוליסקאים, והשאלים יחסו רמה גבוהה של מגיע איש לשרון, ררבה יותר ממנהיגים אחרים.

מספרים אלה אינם מתממים לאדם המוען כי כל מעשי ושיקוליו הם קרש לעם ישראל, ואילו ריכיו הם שפתנים ע"י אינטרסים מפלגתיים ואישיים צרים.

ילדות סוערת

לדוות של שרון ולהאגטית כאן רק לצורך הבנה אופיי, אהבותיו ושנאותיו, ראה כי לאית, האגרונום סמואלי שייפריד ורעיוני ורד, שניהם אנשים מסורתי ומבודדים מחברות בעל-פה (לימים כפר מילי) שהפניו חס עיין וברלנות לכוכבים אותה, והיה חשפעה מכרעת על אייקי הצעיר, שחזרה אינם תודות מתולדת, מרדנותיה של אמו על הסגל חסרי כמו ועל הכבדת שחימה על זכר מלל פריעת 1929, נגזנו בחוריה שצבר אייק עצמו בלירות, חזרה לחיות רדק מפני כבדת חשיבותה השתלב בחור, ויהם כוללת שותף סמואלי שייפריד לבנה להיות בעל-רוחנית, ללחום בעקשנות, את מלחמת הקיום, להתחמק במעט בזה מציור ולכרש את תבונה והישרדות (ועל 17) ויש העורכים

בעריכת יעל לוטן

קולאז' מאת אורי בוגר, מתוך תערוכתו שנערכה זה עתה בגלריה חלבנה ת"א.

ששת הימים ותחתיה

פרק אורי בספר המהמאי מאור לשרון, זהו הפרק העוסק במלחמת ששת הימים ותחילתה על ארבע-עילה בסני. לרובי בניסן היתה זו הדרמטית לשרון להחליט את כשרונותיו הנצחיים. בפעם הראשונה הוא ניצב בעמדת פיקוד על אנדרה שלמה, כשלהשתו עוצמת הכריזמה שרון לא הדמיץ את ההורמטת להחרים נגד מפקדיו צה"ל, וריכוז, על כי קידמו ודקאם שנים רבות, ליריבו צבא לא היתה תשובה חלילה, אלא שהדברים הם תהליכי המהירות שרון מנה לאיש מבטל הוא חקק את הקצנפניה של קר בליב. הוא נתן פירסום לטיעונו, והדבר העצים מאוד את חביון במטכ"ל. באתה הישיבות יצא אורי אלעזר, אז אלוף פיקוד צפון, בגלוי נגד שרון, בטענה כי מאס בבקורות המומבית שהטיח שרון בדמטכ"ל (חיים ב"ל) וחביון למטכ"ל, ובאווירה העכורה שהשרה על ריניו המטכ"ל, ושימוש בכלי-התקשורת על מנת לתת לדרבים פומבי, וברבים אחיים טענו נגד שרון כי במקום למלא את תפקידו (ראש מרד) עסק בהכביס אישיים, בהשגחת ובחשלת מני פעילות, אחים סענו כי קשה לעבוד איתו, כי הוא חתרן, אינו אדם ישר, ומה אלים ומאיים, שרון האוה, אחר כך גם ואחר, ומה לא כאן תוכנית, וחברים מספרים על אריק"ל חתר.

בשום חום לא היה מקובל לקום ולעזוב ישיבת מטכ"ל באמצעינות, וחברי הכעים מאוד את בליב, כשהיה הדרמטית ראשונה — כאשר שרון לא חתם על בקשה להוכרז שרון קצב — והדעו לו כי לעזוב את חזקו, לא העזילו לו לשרון פניות לשר הביטחון ריין ולגולדה, רק כאשר חלף שרון לראשי הג"ל, בנין ויוסף ספיר, והודיע להם כי הוא עומד לעזוב את הנצב ולהתפטר אליהם, כנגס להמנונה פחט ספיר רגלי-כובד — וכייל ותר ואף מינה את שרון לאלוף פיקוד ידרום, מיד לאחר המסקת ראש כמלחמת-העשה (אוגוסט 70) והפנה שרון לטפל ביד קשה — ויש אומרים אכזרית מאוד — באוכלוסיות ברעית עזה להיסל פעילות המפגלים שם, שנאחזה מאוד, והא עזילה במשימה, אך רבים חלקו על הדרכים ועל מבליה של האוכלוסיה השלוות שחוריה רבר אחר שחיהיה, שבה בלי-יפשה ישראל, שרון מבליח לרשום „למכות עד מבצע גירוש אלפי הבראם מזהר ודלה, בעקבות הערה ממעסיקיה של יוסי מלח"ל רע כל-כך אם לא היה כבצנץ אל עשרות את חילם וכל שום הורא נטמנה, ביצע זאת והקים ברית ביטחון בטענה כי הבראים עתקים מבחלה במחיצים נשק ודח, הבראים שנו לבני"ק, אך בדיחית חבתה לצרם קיבל את התענה כי הצער הכבד על די מוכרי, הביטחון, הברים מקיבצה האוהה, שחור עניי, ראיית-לישנות את בצע גירושם טענו כי צדל חפץ מבני בג"ז המונה המסכלת ומסכנת — במקטנה של צדל השונת אלה אחר, הבראים שבה היו שרון, לישפיק מקיבצה גירושם היתה שחאובאם גרולו, מאדמוחיים לא מפעמים כמחומים צורמים, אלא העשר כעמ' 22

עורך משנה אינן שיינקלך

מקור: עמ' 19

